

Mondénní St.Moritz.

Místo, kde se setkávají špičkoví závodníci Světového poháru, celebrity, bohatí obchodníci z Perského zálivu, kteří každou čtvrt hodinu přistávají s aerotaxi z Bernu, Basileje, Frankfurtu, Mnichova či Milána. Ale taky VIP Majka ze Sokolova, Petr a Jano z Trenčína, Milota z Prievidze, Ríša z Veselí, Staňka a Jan ze Strážnice a taky pět Kletráků, Zbyněk z O.N.Vsi, Franta z Hradiště a důchodci, kletráci Tom taky z Uh. Hradiště, Jiřka z Břeclavi a Pedro ze Sovince. Ti všichni vyrazili třemi auty na cestu dlouhou 1000 km večer 27.prosince 2008.Při příjezdu mráz hluboko pod 20 stupňů C, zamrzlý sopel, bál jsem se i odplivnout, natož vyčurat. Mrzly prsty,nosy,uši,česky,menisky,penisky. St.Moritz symbol dobré zábavy, komfortu, luxusu a skvělého lyžování. Koncert v kostele, kde zpíval mužský sbor, jódlovali místní horalé a tři trubači troubili na dřevěné, asi 6 m dlouhé alpské horny. Vánoční výzdoba, betlém, procházka nočním městečkem připadali jsme si jako v Zimní pohádce. Seznamovací večírek s veselou partou ze Šumperka pod vedením šoumena Švédáka z vedlejšího pokoje. Při opakovaném:Po kalíšku,po kalíšku se vypil nejen litr meruňkovice. Démonu alkoholu podlehl i zkušený nejmenovaný šohaj, který marně hledal rovnováhu na všech čtyřech a tak se stalo, že si hlavou rozšlápl brýle. Silvestrovské šou, rychlé špunty, ohňostroj, petardy, hymna, tanečky při reprohudbě z autorádia, Bonbónkem byl živý panský striptýz při -20 stupních celsia.

Kromě večerních aktivit (koncert, plavání a saunování, silvestrovský i novoroční ohňostroj) jsme udržovali v noclehárně nepřetržitě dobrou náladu svými vtipy, veselými historkami, průpovídkami a společenskou hrou utajený slovní fotbal. Komfort spočíval v tom, že vše, na co jsme si pomysleli, bylo hned po ruce. Mikrovlnka vrčela,rychlovarná konvice bublala, žehlička žehlila , společné sprchy fungovaly a všechny dva záchody pro cca 30 osob byly občas volné. Pro Staňku a Jana, kteří měli asi šedesát konzerv, byl komfort, když si půjčili otvírák. Luxusem byla vývrtka a tak jsme otevírali víno hřebíkem. Zbyněk si zase užil plavání i s pokutou za špatné parkování za 66 CHF- to je 1112,- Kč. Na Nový rok jsme si zase hráli na milionáře, když jsme dopíjeli šampaňské přímo z lahví a nohy měli na stole místo kaviáru. Luxusem byl i ozón v našem bunkru bez oken, provoněný česnekem, rybičkami, bučkem, paštikou, sýrem, mexickými fazolemi, musakou, vánočním cukrovím, slivovicí, fernetem, becherovkou, kalvádosem, Kdo nesmrdí česnekem, není dobrým člověkem a je velkou chybou, kdo nesmrdí rybou. V noci se k tomu přidalo oddechování, chrápání, řezání, převalování, troubení. Navíc mlaskání, blikání, courání prostatiků. A výkřiky:Čo to robíte?Boha jeho, oni tu jebů!! Horský vzduch byl k ránu obohacen čpavkem, sirovodíkem, metanem, etanem, propan-butanem, oktanem 95 + 98. O tom se arabskému šejkovi v hotelu mohlo jen zdát! Skvělé lyžování jednodenní permanentka 69 CHF. Sjezdaři na celkem 350 km upravených sjezdovek na svazích okolních třítisícovek v areálech LAGALB, CORVATSCH, CORVIGLIA a ZUOZ, byli s lyžováním spokojeni, až na to dojíždění vláčkem, nebo busem. Chudák mladý Ríša (16) první den vyrazil tak rychle, že si nevšiml, kde jsme ubytovaní. Já všem opakoval LA PUNT , on se však večer po lyžovačce od místních nedozvěděl, kde že je ten LA ROZPAREK. My běžkaři jsme plnili Petrův tréninkový plán na 180 kilometrech perfektně vypreparovaných tratích jak pro klasiku, tak pro bruslení. Zatímco sjezdaři už od šesti ráno běhali po pokoji, šustili igelitem, vařili snídani, plnili termosky, stále šukali brýle, krémy, představovali komínky a, a, a, my běžkaři se rozvalovali v lóži (každý měl dvě, bohužel nad sebou), čekali, až sluníčko nakoukne do údolí a pak teprve vyrazili do stopy. Obdiv zaslouží tentokrát Ríša, který vstával o dvě hodiny později, aby pak lehce všechny sjezdaře předběhl. Na běžkách jsme ukrajovali svou denní dávku na několika okruzích, podívali se do sousedního ZVOZU, na letiště v St.Moritzu a dvakrát jsme absolvovali nádherný výlet Růžovým údolím až k chatě, odkud se téměř dalo sáhnout na ledovec. Cestou

jsme obdivovali stromy, ozdobené bujnými lišejníky, ledopády na jezích, z potoka trčící valouny, pokryté sněhovými čepicemi, hejna sýkorek a ořešníků krogenatých, kteří nám zobali z ruky! Ale s úžasem jsme sledovali osmdesátileté junáky a sedmdesátileté dorostenky, kteří si jen tak na rozeřtání šoupli před a po obědě svůj maraton, to je celkem denně Vasák!! Já za celý pobyt se svou artrózou a lyžemi značky RUBÍN (které už měly být dávno v důchodu a nepomohlo jim ani poctivé zažehlování zeleným a modrým východoněmeckým voskem značky DRIX), odšoupal za celý pobyt rovných 42 km a 195 m! A tak jsem se rozhodl, že se do Mořice vrátím 8.března a postavím se v MALOTE na start ENGADINSKÉHO SKIMARATONU. Jen nevím, zda na mě pořadatelé budou v cíli týden čekat. Pedro.